

НІНА
ЗВЕРЕВА

СВІТЛАНА
ІКОННИКОВА

Як стати
крутим
блогером

ЗІРКА СОЦМЕРЕЖ

НАМАЛЮВАЛА
АЛЛА БЕЛОВА

Харків
Моноліт Bizz
2021

[Ознайомитись більш детально на сайті видавництва «Моноліт Bizz»](#)

ЗМІСТ

Вступ. Навіщо мені блог у соцмережах?	6
Розділ 1. Хто потребує того, що я пишу?	10
Про що цей розділ?	10
То як зрозуміти, що зацікавить людей, яких я не знаю?	11
Перше: «Це про мене»	12
Друге: «Це дивовижно!»	13
Третє: «Це смішно!»	15
Четверте: «Це корисно»	16
П'яте: «Я йому вірю»	17
Хто всі ці люди?	19
А як зрозуміти, чи вдався пост?	22
Зроби самостійно!	22
Усе розумію, а що ж робити?	23
Розділ 2. Як розповідати історії?	24
Про що цей розділ?	24
А якщо у моєму житті не стається нічого аж такого історичного — блогу вести не варто?	25
«Кіно» я роблю чи не «кіно»?	27
То як же створити цю інтригу на рівному місці?	29
А як зрозуміти, чи вдалася мені історія?	33
Зроби самостійно!	33
Усе розумію, а що ж робити?	34
Розділ 3. З чого почати?	36
Про що цей розділ?	36
Однак у школі навчають, що вступ до твору має бути плавний і ґрунтовний. Це неправда?	37

А якщо мені не вдається починати одразу цікаво? Якщо я звик(-ла) писати, як у школі?	40
Була така ситуація	41
Хочу навчитися писати цікаві вступи.	
Чи можливо це?	43
Спосіб 1.	43
Спосіб 2.	45
Спосіб 3.	46
Спосіб 4.	47
Спосіб 5.	48
Зроби самостійно!	49
Усе розумію, а що ж робити?	50
Розділ 4. Ефект присутності?	52
Про що цей розділ?	52
Мабуть, це дуже складно. Ви певні, що мені вдасться?	53
Секрет 1. Розповідай картинками	54
Секрет 2. Використовуй короткі речення	57
Секрет 3. Пиши діалоги	59
Секрет 4. Запитуй себе	61
Секрет 5. Відчуй внутрішній ритм тексту	62
Зроби самостійно!	64
Усе розумію, а що ж робити?	64
Розділ 5. Кумедні порівняння	66
Про що цей розділ?	66
Я все-таки не розумію: нащо мені порівняння й метафори?	67
Що із чим порівнюємо?	68
Які бувають порівняння?	69
А чи можна якось навчитися вигадувати ці порівняння?	70

А метафори? Для чого потрібні вони?	71
Мені не надто добре вдається жартувати. Може, я не робитиму цього у своєму блозі?	73
А як іще можна насмішити?	75
Ще одна важлива річ!	76
Зроби самостійно!	77
Усе розумію, а що ж робити?	78
Розділ 6. Фінал	80
Про що цей розділ?	80
А як зрозуміти, що я написав(-ла) славний фінал?	81
Головне правило славного фіналу: вигадай фінал завчасу	82
Варіант 1. Фінал «Догори дригом»	84
Варіант 2. Емоційний фінал	85
Варіант 3. Відкритий фінал	86
Отак! Фінал готовий, можна публікувати?	88
Порада навздогін	89
Зроби самостійно!	90
Усе розумію, а що ж робити?	90
Розділ 7. Камера, мотор!	92
Про що цей розділ?	92
Секрет 1. Правильне освітлення	93
Секрет 2. Камера, замри!	96
Секрет 3. Великий план	98
Секрет 4. Детальна перевірка	101
Секрет 5. Глибина кадру	104
Зроби самостійно!	106
Усе розумію, а що ж робити?	106

Розділ 8. Грим, освітлення, фільмування	108
Про що цей розділ?	108
Чому на екрані здається, що я маю мільйон прищів?	109
Чому на екрані я здаюся товстішим(-ою), аніж насправді?	111
Чому на екрані я наче дерев'яний(-а)?	112
Чому речі, які мені личать, на відео скидаються на ганчір'я?	114
Зроби самостійно!	118
Усе розумію, а що ж робити?	118
Розділ 9. Інтерв'ю!	120
Про що цей розділ?	120
А хіба це складно? Просто запитуй — і все!	121
То що треба робити? Вигадувати якісь хитрі запитання?	123
Інтерв'ю з експертом	124
Інтерв'ю з героєм	126
А як готуватися до таких інтерв'ю?	127
А чи треба під час інтерв'ю запитувати тільки про те, що я продумував(-ла) завчасу?	130
Зроби самостійно!	132
Усе розумію, а що ж робити?	132
Розділ 10. Коментатори й уподобайки	134
Про що цей розділ?	134
Що робити, якщо в коментарях тебе не хвалять?	135
А якщо він пише гидоту про мене й моїх друзів?	137
Звідки взагалі беруться хейтери?	140
Як дати відсіч хейтерам?	142
А чи треба коментувати пости інших?	144
Зроби самостійно!	145
Усе розумію, а що ж робити?	146
Якщо щось сталося не так	148
Післямова	152

ВСТУП

НАВІЩО МЕНІ БЛОГ У СОЦМЕРЕЖАХ?

З'ясуймо все й одразу. Блогу в соцмережах не потребує ніхто, крім тебе. Серйозно: кого-небудь колись лаяли за те, що він не має свого блогу? Кажали: «Ну як так можна, тобі вже п'ятнадцять років, а твій акаунт геть порожній: три світлини й одне "Із днем народження!"».

Не казали і не скажуть. Так само, як нікого не лаяли за те, що не має пса. Проте ті, хто пса має, розуміють, як це класно — мати пса.

Нікого не лаяли за те, що він не вмів бігати стометрівку за вісім секунд. Але той, хто зможе, стане рекордсменом. Нікого не лаяли за те, що він не був в Італії чи у Франції. Та той, хто був, точно не пожалкував про нові враження.

Так само і блог. Ніхто не примусить тебе його вести. Але якщо ти почнеш це робити і не закинеш свої сторінки за два тижні, то раптом відчуєш: у твоєму житті щось змінилося. Причому змінилося на ліпше.

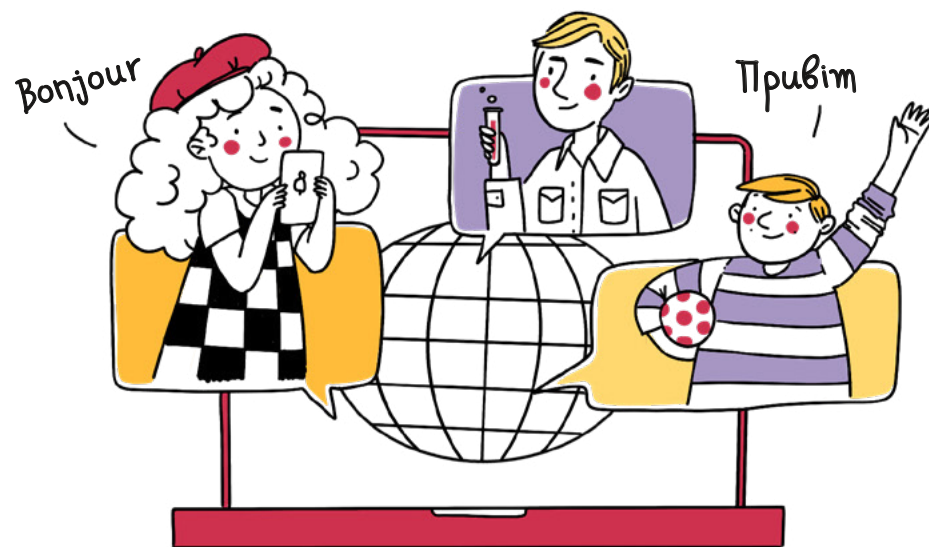

ВСТУП 6

А знаєш, чому? Бо інтернет — це найдемократичніший майданчик з-поміж усіх, які сьогодні існують. Він не має меж: ані географічних, ані вікових, ані навіть мовних. Ніхто не скаже: «Тобі лише шістнадцять? Гм, ти маєш право тільки на триста друзів!» Деякі підлітки мають три, п'ять, десять мільйонів читачів. Інші — геть небагато друзів, але це ті люди, з якими вони спілкуються однією мовою, нехай навіть одна людина живе в Україні, а друга — в Австралії. У соцмережах усі однакові.

Межі можливого в соцмережах — це наш талант, наша старанність і наше критичне мислення. Й уміння вести соцмережі, звісно. Ми всі знаємо про випадки, коли людина записувала пісню, викладала її до соцмереж, а наступного ранку прокидалася знаменитою. Ми знаємо випадки, коли людина з маленького містечка так класно вела свій блог, що її запрошували працювати до найпрестижніших компаній. Усе, чого треба, — добре писати, знімати цікаві відео, викладати талановиті малюнки чи вірші. Тут не важливі гроші, байдуже, ким працюють твої батьки, чи живуть вони разом, чи нарізно, не має значення, хлопець ти чи дівчина, товстий чи худий, гарний чи негарний. Навіть не важливо, як ти навчаєшся у школі.

ВСТУП 7

У сучасній освіті є такі речі, як hard skills і soft skills. Ще тридцять років тому (і впродовж усієї історії людства) особливо цінували hard skills — ремесло, ті фундаментальні навички, які ми отримували одного разу й назавжди.

Та недавно світ змінився так, як, мабуть, не змінювався ніколи. І першості набули soft skills — уміння спілкуватися, працювати з людьми, миттєво вловлювати нове й навчатися цього. Усі ці якості чудово розвивають соцмережі. Як ти реагуєш на те, що сталося навколо тебе, як відповідаєш на коментарі, скільки маєш читачів — це все показник твого впливу на людей. Важливо бути лідером. І що швидше ти засвоїш цю науку, то ліпше.

Добра новина полягає в тому, що ведення блогу можна навчитися. Ще одна славна новина — навчатися цього легко і приємно.

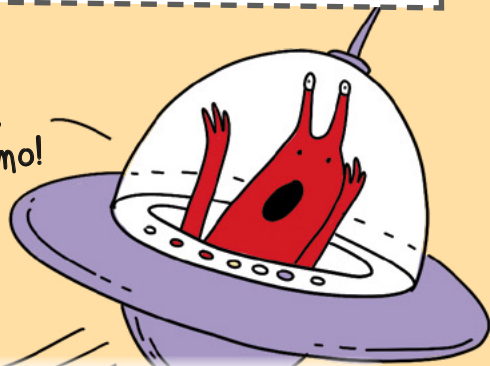
Кепська новина — багато хто не ризикує показувати себе в соцмережах через побоювання, що їх не так зрозуміють, із них насміхатимуться й закидають зневажливими коментарями.

Так, можуть і закидати. Ба більше, навіть керівники міжгалактичних корпорацій і глави держав часом пишуть щось у своєму блозі, а потім видаляють: хвилюються, що сказали зайве. Однак те, що з'явилося в соцмережах принаймні на мить, з'явилося назавжди. Скандальний пост тут-таки копіюють, зберігають, переписують — і його автор отримує на горіхи.

Від помилок ніхто не убезпечений, але їх можна мінімізувати, якщо знати, як правильно вести блог, і не боятися це робити.

А-а-а-а...
Мене викрито!

[Ознайомитись більш детально на сайті видавництва «Моноліт Bizz»](#)

Ми написали цю книжку, аналізуючи поширені помилки й успішні практики блогерів. Ми вели й ведемо багато контактних тренінгів — на них люди ставили і ставлять запитання. Украй різні люди: школярі, вчителі, підприємці, менеджери... Занадто схожі запитання.

Відповіді на десять основних запитань ти прочитаєш у цій книжці. І якщо застосуєш технології, які ми пропонуємо, й дотримуватимешся наших порад, то зможеш наблизитися до звання короля (королеви) контенту. Може, за два тижні (чи за два роки) після прочитання книжки ти помітиш нас серед своїх читачів: нам подобається читати і переглядати цікавих авторів!

До речі, дозволь назватися.

Ми — це Ніна Звєрева і Світлана Іконникова.

НИНА ЗВЄРЕВА

Почала працювати на телебаченні у вісім років. Зараз їй шістдесят вісім. Полічи, скільки років вона виступає публічно (а тепер іще й навчає цього). Правильно, шістдесят років поспіль! Вона має три справжні ордени, дві вищі телевізійні нагороди (статуетки ТЕФІ), та найдужче пишається тим, що має трьох дітей і шістьох онуків!

СВІТЛАНА ІКОННИКОВА

Письменниця, мама двох синів і блогерка. Навіть її пес має свій блог в інстаграмі!

[Ознайомитись більш детально на сайті видавництва «Моноліт Bizz»](#)

РОЗДІЛ 1

ХТО ПОТРЕБУЄ ТОГО, ЩО Я ПИШУ?

ПРО ЩО ЦЕЙ РОЗДІЛ?

Кепська новина: ніхто з нас — не підручник із хімії. І не підручник із біології. Й навіть анітрохи не підручник із літератури.

Тому жодна людина на світі не читатиме й не дивитиметься твого блогу примусово. Нікому не поставлять одиниці за те, що він не подивився відео Василя Іваненка з 9 «Б» класу.

Зате! Нас читатимуть і переглядатимуть мільйони, якщо ми зможемо їх зацікавити. Ми пишемо тексти і знімаємо відео не для себе. Точніше, і для себе теж. Але якщо хочемо стати блогерами й зібрати чимало підписників, потрібно зрозуміти, чим їх зацікавити. Чому вони захочуть підписатися на наш канал? Навіщо це їм?

Ось про це й поміркуємо в розділі.

РОЗДІЛ 1 10

Ознайомитись більш детально на сайті видавництва «Моноліт Bizz»

ТА ЯК ЗРОЗУМІТИ, ЩО ЗАЦІКАВИТЬ ЛЮДЕЙ, ЯКИХ Я НЕ ЗНАЮ?

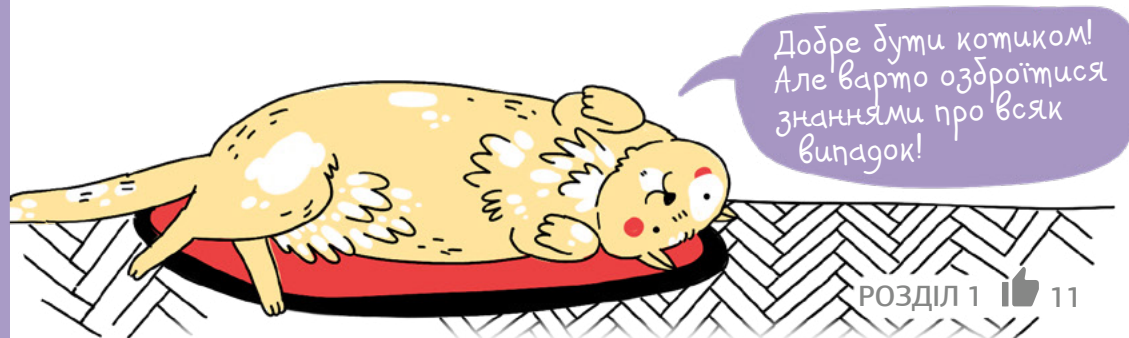
Колись, багато років тому (майже зразу по тому, як вимерли мамонти), кожна з нас, закінчивши школу і вступивши до вишу, почала працювати журналісткою. Ніна Зверева готувала сюжети для телебачення, Світлана Іконникова писала статті до газети. Ми геть не були знайомі з тисячами наших читачів і глядачів. Але кожна з нас розуміла: неможливо щоразу вгадувати, що сподобається чи не сподобається читачам або глядачам! Треба знати.

За десять хвилин (саме стільки у тебе забере читання подальшої частини розділу) ти теж знатимеш, чим привернути увагу будь-якого читача чи глядача незалежно від його віку, статі, національності, рівня інтелекту й поглядів на життя.

Часом на тренінгах люди кажуть нам: «Цікаво — це коли про здоров'я». Чи «Цікаво — це про політику, вона всіх вабить!» Насправді вони водночас і мають рацію, і ні. Навряд чи всіх цікавлять політика, здоров'я, діти, собаки, подорожі тощо.

Але є п'ять глобальних навіть не тем, а цілих напрямів, які цікавлять усіх.

Усі люблять читати цікаве. Як гадаєш, що це таке — «цікаве»? Чим цікавий пост відрізняється від нецікавого? А які пости читаєш ти? Які відео переглядаєш? Чому вони тебе цікавлять?

РОЗДІЛ 1 11

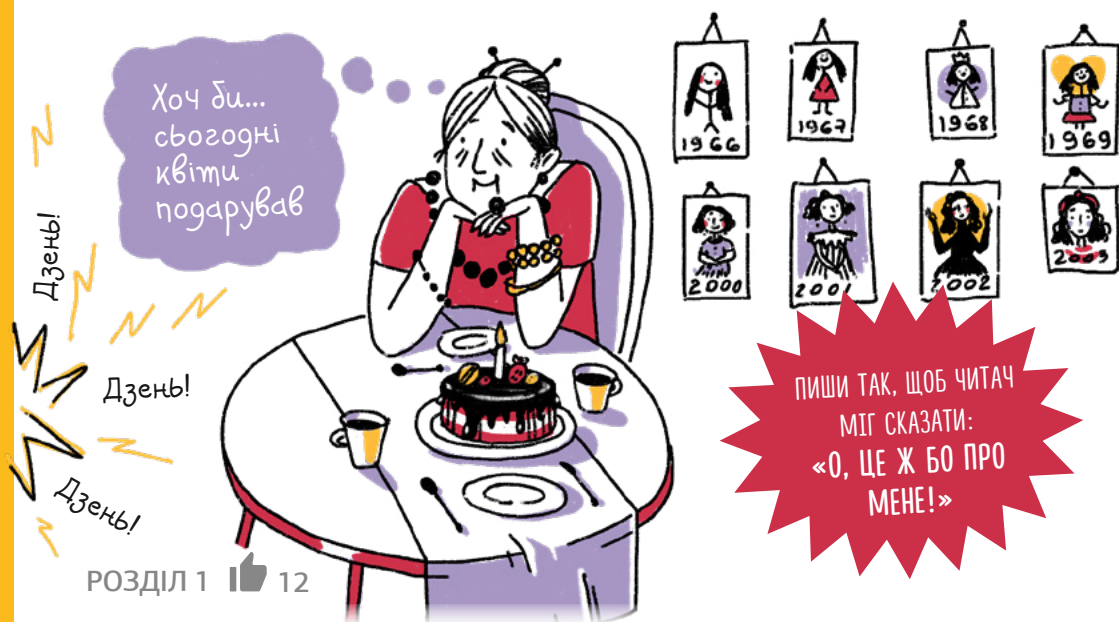
Ознайомитись більш детально на сайті видавництва «Моноліт Bizz»

➔ ПЕРШЕ: «ЦЕ ПРО МЕНЕ»

Якщо раптом у твоїх записах людина впізнає себе, то ці пости її зацікавлять. Наприклад, ти можеш написати, що знайшов(-ла) помилку в підручнику з фізики за сьомий клас, — і всі, хто навчається за цим самим підручником, обов'язково прочитають твій пост. Тому що й вони теж мають цей підручник і теж хочуть знайти помилку.

Або ти напишеш про те, як довго мучив(-ла)ся й завчав(-ла) на урок десятий параграф, а з'ясувалося, що вивчати треба було одинадцятий, бо десятий вивчили ще минулої чверті. І кожен школяр, а тим паче студент, згадає про такий самий випадок зі свого життя.

Якось один дванадцятирічний хлопець написав: «Дванадцять років — безглуздий вік. Ти ще не маєш грошей, щоб купити нормальний подарунок мамі на день народження, та вже задорослий для того, щоб малювати для неї листівочку». Його пост зібрав купу вподобайок і перепостів. Між іншим, лайкали його не тільки однолітки, а й дорослі, згадавши власне дванадцятиріччя. Виявляється, їх тоді так само мучило запитання, що подарувати численним родичам на численні свята. Люди люблять упізнавати себе в чужих постах!

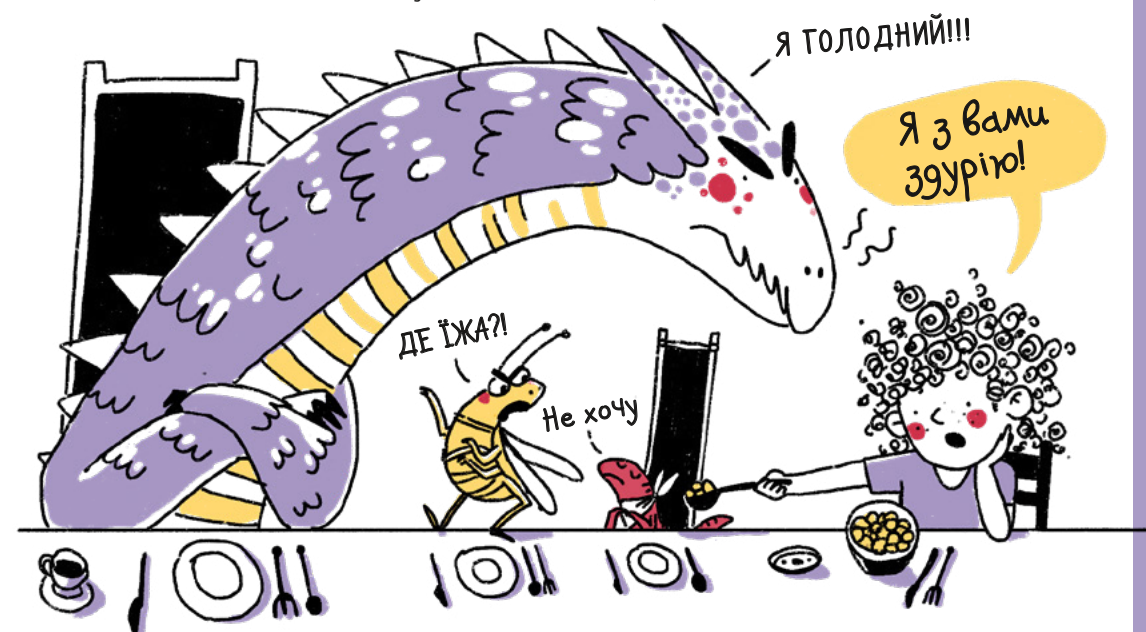

[Ознайомитись більш детально на сайті видавництва «Моноліт Bizz»](#)

👍 ДРУГЕ: «ЦЕ ДИВОВИЖНО!»

Люди обожають дізнаватися про щось нове. Цей факт — не дивина: якби людина не прагнула пізнати все, то й досі сиділа б на пальмі і їла банани. Та наш мозок улаштований так, що страшенно хоче навчатися й іще дужче — дивуватися.

Тому, якщо раптом у тебе живе вдома дракон, який харчується цвіркунами, а цвіркуни харчуються хробаками (і найважче нагодувати саме їх), розкажи про це! Як ти вирощуєш дракона і весь його харчовий ланцюжок. Як виховуєш дракона і стежиш, щоб його харчовий ланцюжок не розповзся квартирою й зокрема не заліз до бабусино-го супу. (Тому що тут ти не певен щодо виживання не тільки харчового ланцюжка, а й бабусі. Та й себе теж.)

Та навіть якщо у тебе вдома немає дракона (так, ми здогадуємося, що вдома в 99 % наших читачів немає драконів), ти точно маєш щось таке, чого не мають інші. Ти знаєш про щось таке, про що не знають інші. Ти був(-ла) десь там, де не були інші. Ти вмієш щось таке, чого не вміють інші.

РОЗДІЛ 1 👍 13

[Ознайомитись більш детально на сайті видавництва «Моноліт Bizz»](#)

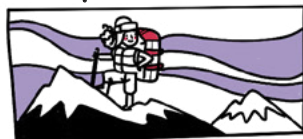
Можливо, ти граєш у футбол на рівні майстра спорту? Або ти щойно повернув(-ла)ся з Ісландії? Чи маєш kota з цілком людським виразом морди? (Чи обличчя? Безумовно, обличчя!)

А може, ти домігся (домоглася) якогось успіху? Ні, не здобув(-ла) четверте місце на перегонях з обливанням, а домігся (домоглася) справжнього успіху. Поділися своєю радістю — люди гостро реагують на чужі успіхи. Заздрять, саме так. Але реагують. До речі, щоб не заздрили, розкажи про успіх так, ніби ти сам(-а) здивований(-а).

Розповідай і показуй! Поясни, як ти це здійснив(-ла)! Нам цікаво!

ЯКЩО ПРО ТВІЙ ПОСТ
МОЖНА СКАЗАТИ:
«ОГО!» — ЦЕ
СЛАВНИЙ ПОСТ

Чудово піднялися
цьогоріч на
Ельбрус!

Оце так!
Неймовірно!

ТРЕТЄ: «ЦЕ СМІШНО!»

Усі люди полюбляють сміятися. Геть усі, навіть найпохмуріші мізантропи. Сміх — вітамін радості, й цього вітаміну ніколи не буває забагато. Якщо всі твої пости будуть пронизані іронією, якщо ти жартуватимеш, тебе читатимуть.

Ба більше, твої пости можуть навіть лайкати до того, як прочитають. Реакція людей буде приблизно така: «О, Катря виклала новий пост! Круто, треба вподобати. Певно, там про щось кумедне!» І будь ласка, не розчаровуй читачів. Жартуй!

Найкраще, звісно, якщо це будуть твої власні жарти. Та часом можна й удало долучити відомий анекдот, і швидко репостнути на свою сторінку новий мем. Головне, коли репоститимеш, додай коротку анотацію. Принаймні банальне «Так і живемо» — це ліпше, ніж простий перепост.

ЯКЩО ПІСЛЯ ТВОГО ПОСТУ
ЧИТАЧ І СЛОВА СКАЗАТИ
НЕ МОЖЕ, А ПРОСТО РЕГОЧЕ
ЯК НАВІЖЕНИЙ, —
ЦЕ ДОБРЯЧИЙ ПОСТ

;) Кумедні котики

Ти це
бачила?

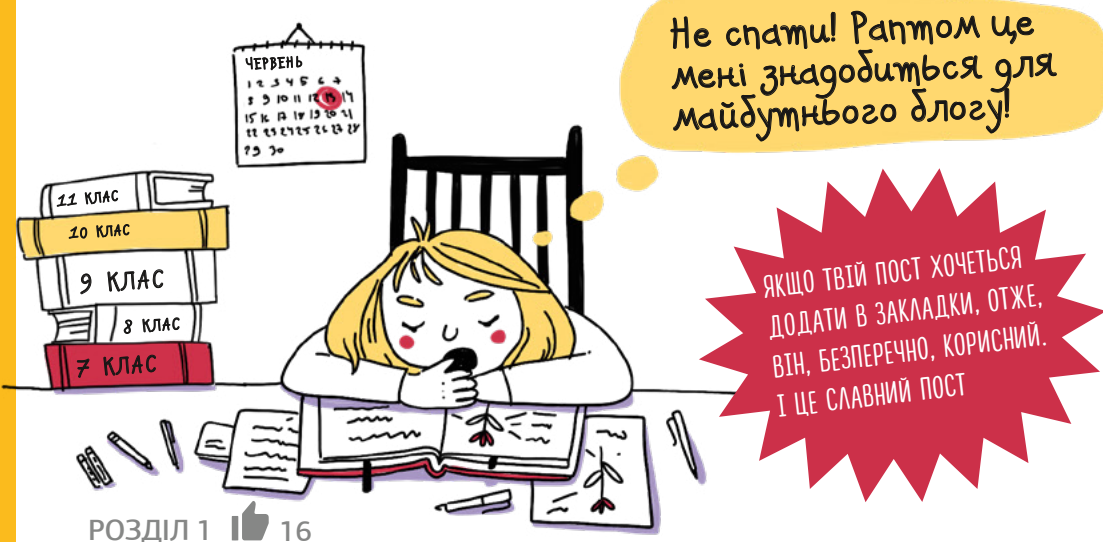

➡ ЧЕТВЕРТЕ: «ЦЕ КОРИСНО»

Немає нічого смішного в тому, щоби скласти ЗНО на двісті балів. Але якщо ти напишеш, як готував(-ла)ся до іспиту і зміг (змогла) за одну ніч вивчити те, що у школі вивчають за рік, і поділишся своїм винаходом, твій пост точно прочитають і перепишуть із анотацією «Це корисно, збережу собі на стіну».

До речі, одна з нас, вступаючи до вишу, за тиждень вивчила весь шкільний курс біології — від п'ятого до одинадцятого класу. Просто вона до останньої миті не знала, до якого вишу подавати документи, й обрала буквально за десять днів до першого екзамену. Тому вона сідала вранці в читальному залі бібліотеки, брала підручник для шостого класу, читала його, конспектувала — і так до вечора. Надвечір пам'ятала всю біологію за шостий клас. А на завтра проробляла те саме з сьомим класом. Виявилося, що вивчати предмет завдяки зануренню набагато простіше, ніж звичайним шкільним способом. Спробуй сам(-а)! Гадаємо, тобі теж сподобається!

Тобі вдалося знайти рецепт простого, але смачного торта, спекти його і здивувати гостей? Розкажи про це й поділися рецептом! А може, ти знайшов(-ла) чудовий підрібіток? Покажи іншим, де шукати, вони теж хочуть заробляти гроші із задоволенням.

👍 П'ЯТЕ: «Я ЙОМУ ВІРЮ»

Як ми називаємо людей, яким віримо? Авторитетами. Ми довіряємо професорці Тетяні Володимирівні Чернігівській, коли вона розповідає нам, як працює мозок. Ми не можемо перевірити істинність її слів (для цього ми потребуємо такого самого рівня освіти з нейропсихології, який має професорка Чернігівська), та ми віримо їй, тому що вона для нас авторитет. А, наприклад, для трирічної дитини Чернігівська взагалі не авторитет. Для неї авторитети — Оптимус Прайм із «Трансформерів» і Свинка Пеппа з однойменного мультіка. Тому що Чернігівської дитина не зрозуміє, а Оптимуса Прайма і Свинку Пеппу знає як рідних.

Так от, якщо ти у своєму пості посилатимешся на людей, авторитетних для твоїх підписників, тебе прочитають. А якщо на додачу розкажеш про те, як зустрічався із цими людьми, і навіть викладеш спільне селфі чи відео, прочитають і тим паче переглянуть.

Наприклад, одна шкільна вчителька читала педагогічні дослідження — щойно їх публікували, а проводили їх передові світові науковці, і, звісно, результати цих досліджень видавали англійською мовою. А вчителька знала англійську так само добре, як рідну мову. Ми запропонували їй раз на тиждень коротко розповідати на своїй сторінці про чергове дослідження — це не тільки привернуло б до неї нових читачів, а й підвищило її власний авторитет!

ЯКЩО У ТВОЄМУ ПОСТІ
ЗГАДАНА АВТОРИТЕТНА
ЛЮДИНА, ТОБІ ПОВІРЯТЬ.
І ЦЕ ДОБРЯЧИЙ ПОСТ!

І я годям
свою лепту!

Як гадаєш, на яку з цих п'яти
«клавіш» найліпше «нати-
скати», щоб мати макси-
мальний ефект? Правильно,
на всі п'ять! Звісно, щоразу
такого не вдаватиметься,
та принаймні на три натис-
ни. Ну хоча би на дві. Але
обов'язково!

ХТО ВСІ ЦІ ЛЮДИ?

Є ще одна помилка, якої принаймні раз припускалися всі. А якщо скласти рейтинг найпоширеніших на світі помилок, вона точно буде в десятці лідерів. Ця помилка називається «Не зважати на цільову аудиторію».

Цільова аудиторія — це люди, для кого ти пишеш свої пости і знімаєш свої відео. Звичайно, хочеться, щоб тебе знав увесь світ. Але якщо ти знімаєш відео рідною мовою, цілком імовірно, що можеш обмежити свою цільову аудиторію україномовними глядачами. Решта тебе просто не зрозуміє! Якщо пишеш про те, що відбувається у твоєму місті, тебе, найпевніше, читатимуть тільки жителі твого міста — інших людей навряд чи зацікавить, які маршрутні таксі у вас припинили їздити, а які, навпаки, почали. Зате жителям твого міста ця інформація здасться дуже корисною, і вони напевно її перепостять.

Тому, перш ніж почати вести блог, поміркуй, кого ти хочеш мати серед своїх читачів: однокласників, реальних друзів, жителів твого міста, твоєї країни, світу.

Пиши для мене

І для мене

Мене

Ліпше
для мене

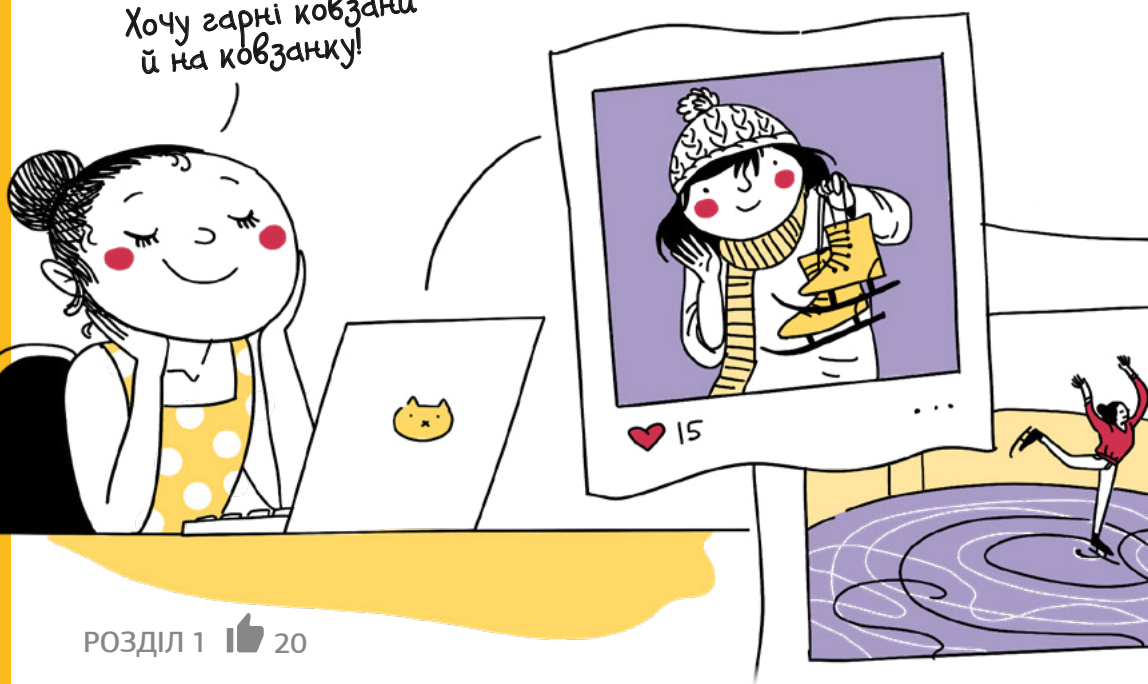
Ти можеш писати і для самого(-ої) себе. Вести блог у вигляді щоденника. Багато хто саме так і пише! Зокрема дорослі, розумні люди. І неймовірно дивуються, чому їхніх чудових блогів ніхто не читає. А чому дивуватися? Якщо ти обрав(-ла) за цільову аудиторію самого(-у) себе — читай сам(-а) і насолоджуйся!

Тільки виникає запитання: навіщо розмови з самим(-ою) собою викладати в Мережу? По-перше, це безглуздо, адже блоги пишуться для того, щоб їх читали й коментували. А по-друге, такі пости створюють про тебе враження як про егоїста й нарциса (так називають людей, закоханих у самих себе).

Тож пиши ліпше для інших!

Одна дівчина, наприклад, написала у своєму блозі: «У нас біля дому залили ковзанку, чудово!» І виклала своє фото на ковзанах. Її вподобали ті, хто живе поряд, хто знає дівчину і хто розуміє, про яку ковзанку йдеться.

Хочу гарні ковзани
й на ковзанку!

Друга дівчина написала у своєму блозі: «У Харкові на площі Свободи залили зимову ковзанку. Ми сьогодні були там: лід чудовий, ковзаєш із задоволенням. Три години їздили й навіть не помітили, як минув час. Завтра ще підемо, якщо ноги через незвичку не відпадуть. До речі, ковзанка працює щодня: у будні — з 10:00 до 22:00, у вихідні — з 09:00 до 22:00». І теж виклала своє фото на ковзанах. Її вподобали ті, хто живе в Харкові, а ті, хто любить їздити на ковзанах, навіть перепостили — щоб не забути про час роботи ковзанки, який дівчина завбачливо зазначила в своєму повідомленні.

А третя дівчина на цій ковзанці записала відео, як робити кросроли — спеціальні кроки фігуристів. Вони дуже гарні, а навчитися їх виконувати може майже будь-хто, якщо зрозуміє техніку. От саме цю техніку дівчина й показала. І виклала відео. Його переглянули жителі багатьох міст: і жителі Харкова, і жителі Києва, і жителі Вінниці, і жителі Дніпра, і Миколаєва — й, певно, навіть ті, хто не розуміє української мови (дівчина вельми наочно демонструвала техніку, переклад не був потрібен).

Кожна з дівчат мала свою цільову аудиторію. І ти теж її матимеш. Головне — зрозуміти, для кого ти пишеш і що саме твоя цільова аудиторія знає про предмет твоєї оповіді.

Я би повторила!
Нібито нескладно

Гайда швидше
на ковзанку

🔍 А ЯК ЗРОЗУМІТИ, ЧИ ВДАВСЯ ПОСТ?

Дуже просто. Перш ніж викласти його в Мережу, прочитай або покажи своє повідомлення тим, кому довіряєш. Але пам'ятай, показувати потрібно не тим, хто скаже: «О, круто!», хоч би що ти йому показав(-ла).

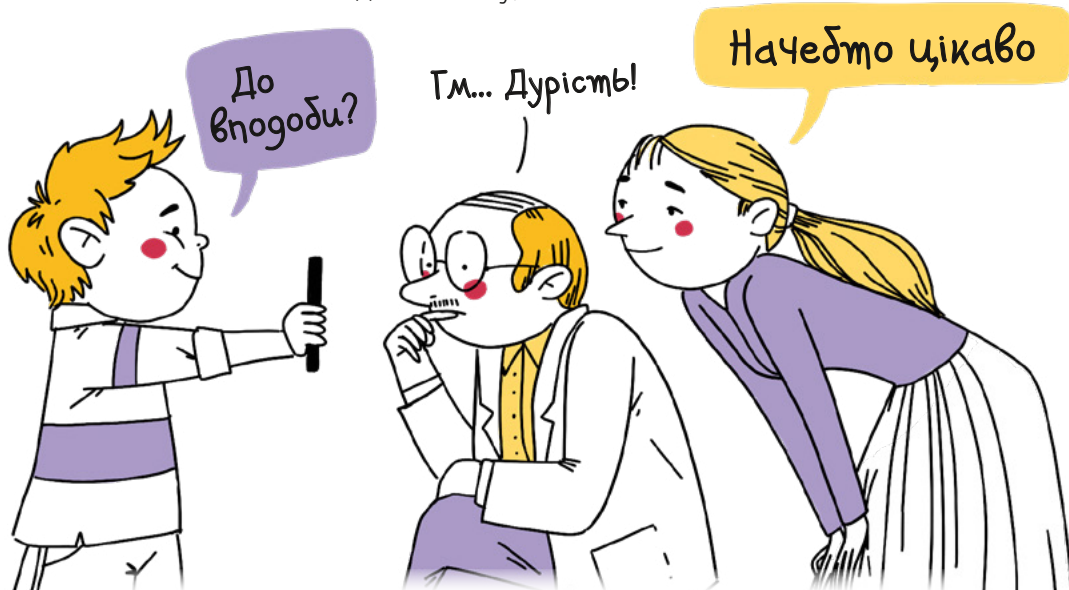
Показувати треба тим, хто чесно прочитає пост і чесно скаже, що йому сподобалося, а що не сподобалося. Якщо маєш добрі взаємини з батьками й вони не заперечують проти твоєї активності в соцмережах — прочитай їм. Якщо маєш старших братів або сестер, попроси їх переглянути. Показати друзям? Теж чудова ідея!

Це дуже важливо — поглянути на свій пост чужими очима.

✌️ ЗРОБИ САМОСТІЙНО!

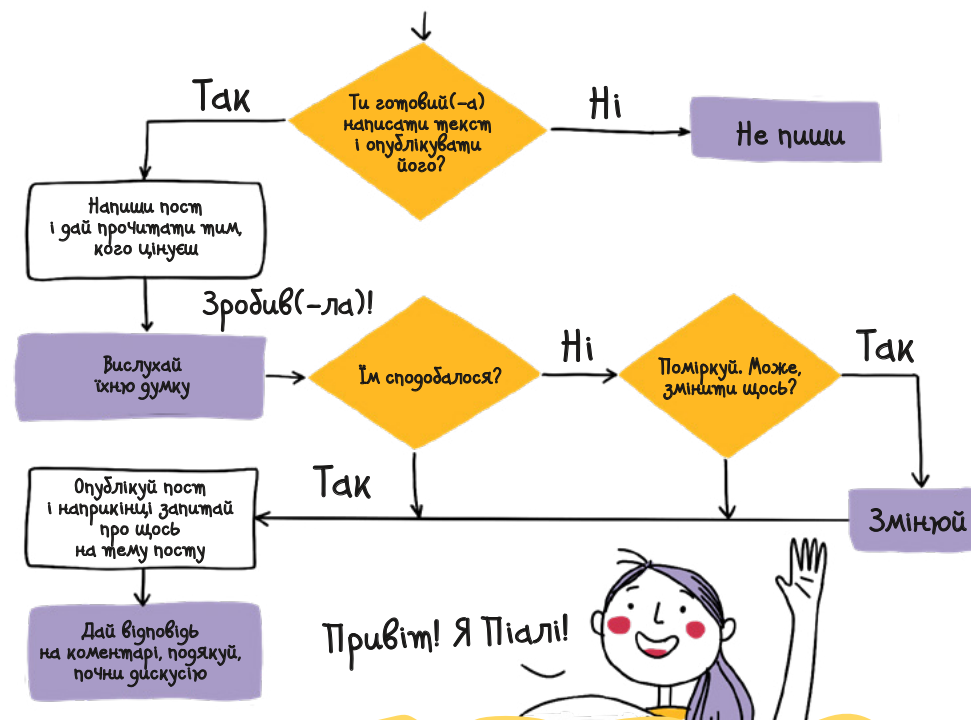
Прочитай ще раз про п'ять глобальних напрямів. І подумай, про що ти міг (могла) би зняти відео чи написати пост — за кожним із них.

Про що ти можеш написати так, що читачі вигукнуть: «Це про мене!» А про що розповісти так, що люди здивуються: «Ого!» А чим зможеш насмішити? Запиши ці ідеї. І реалізуй їх! Ти вже матимеш п'ять удалих постів. Непогано для початку, еге ж?

[Ознайомитись більш детально на сайті видавництва «Моноліт Bizz»](#)

УСЕ РОЗУМІЮ, А ЩО Ж РОБИТИ?

НАПРИКЛАД, ОСЬ ТАК 😊

Одна з онучок Ніни Звєревої живе в Голландії. Її звати Піалі, вона не ладнає з точними науками, зокрема не любить завчати. Зате вона любить коней.

Зараз Піалі чотирнадцять років і вона робить фільми й мультфільми про життя коней. Сама знімає відео, сама монтує — вдається вельми цікаво й захопливо. Кількість підписників на її YouTube-каналі зростає щодня: Піалі точно розуміє, хто її цільова аудиторія, що цікавить її глядачів і на що їй потрібно звертати увагу, готуючи ролик.

Може, в майбутньому вона стане кінорежисеркою, хто зна?

[Ознайомитись більш детально на сайті видавництва «Моноліт Bizz»](#)

РОЗДІЛ 2

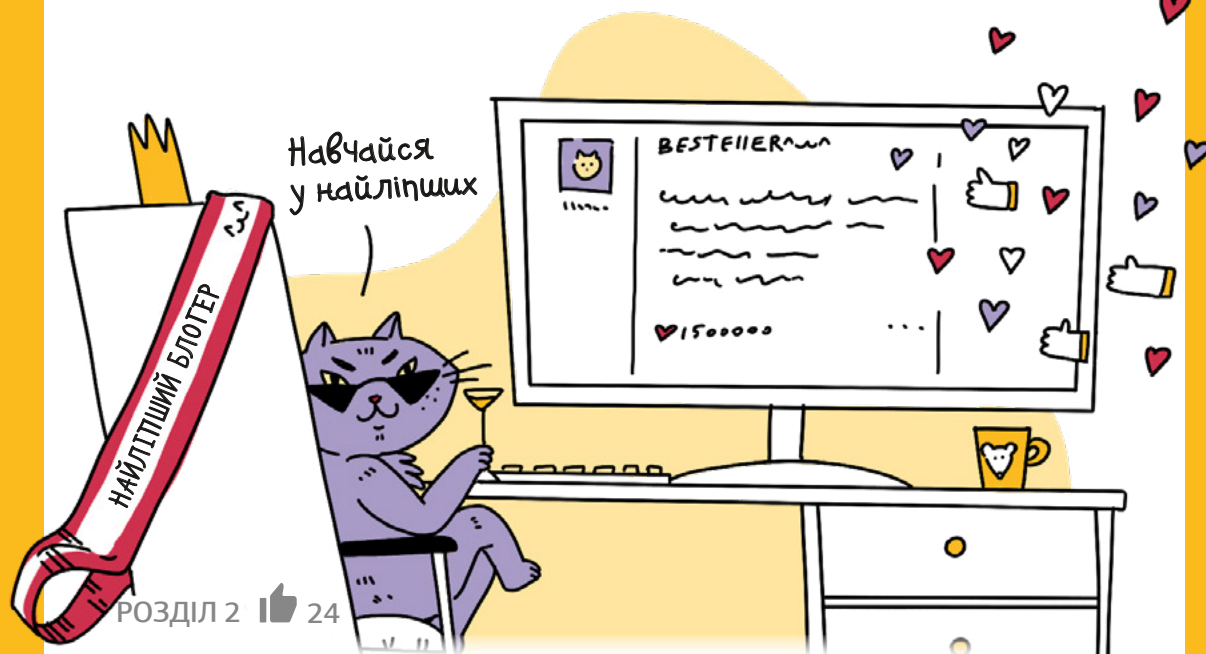
ЯК РОЗПОВІДАТИ ІСТОРІЇ?

ПРО ЩО ЦЕЙ РОЗДІЛ?

Зараз буде трохи заскладний лексичний зворот. Приготуйся. У цьому розділі ми розповімо тобі про те, як треба розповідати історії.

Все, зворот закінчився. Починаються історії. Навіщо вони тобі? Саме для того, щоб тебе дивилися, слухали й читали. Що люди найдужче люблять читати у книжках? Історії. Що люблять найменше? Описи природи. Та й придумувати історії простіше, ніж описи осіннього лісу.

До речі, навичка оповідати стане тобі у пригоді не тільки у блогерському житті, а й поза ним, тож не втрачай шансу для її прокачки.

РОЗДІЛ 2 24

[Ознайомитись більш детально на сайті видавництва «Моноліт Bizz»](#)

А ЯКЩО У МОЄМУ ЖИТТІ НЕ СТАЄТЬСЯ НІЧОГО АЖ ТАКОГО ІСТОРИЧНОГО — БЛОГУ ВЕСТИ НЕ ВАРТО?

За десять хвилин ти сам(-а) відповіси на це запитання. Та спочатку — історія. Якось давно один молодий тележурналіст поїхав до села на свою найпершу зйомку. Був чудовий день, головний герой майбутнього репортажу, колгоспник, якого називали Михайловичем, мав іронічний, але привітний характер.

Молодий журналіст зняв відео, як Михайлович їздить на тракторі, як хвилюється жито (чи пшениця?) від вітру, як її підсвічує сонце. Він знімав цілий день, записав чимало інтерв'ю з односельцями Михайловича, навіть пив свіже молоко, яке ненавидів, а потім повернувся до студії й разом із режисером монтажу створив великий і славний сюжет про чудового Михайловича.

А наступного дня на редакційній нараді найдосвідченіший журналіст сказав про роботу молодого:

— Як шкода, що було витрачено стільки плівки, стільки часу, стільки зусиль, а сюжет так і не з'явився.

Молодий журналіст украй засмутився. Адже він так старався, сказав стільки добрих слів про Михайловича, повзав під трактором, навчався відрізняти жито від пшениці. (Не навчився, але ж навчався!) Як же так?

— Чому ж мені не вдался сюжет?! — ображено тупнув він ногою.

— А ти знаєш, як знімати сюжети? — досвідчений журналіст примружився.

— Ну, як... із любов'ю до героя, старанно, зацікавлено... — Молодий журналіст болісно згадував параграфи з підручника про журналістику.

Це жито

Я ж із любов'ю працюю!

РОЗДІЛ 2 25

[Ознайомитись більш детально на сайті видавництва «Моноліт Bizz»](#)

— Це все нісенітниця. — Досвідчений журналіст махнув рукою і, важко ступаючи, попрямував до дверей. Ідучи, він промовив: — Поміркуй до завтра, а потім скажеш.

Скільки варіантів перебрав молодий журналіст упродовж безсонної ночі! Він згадував сюжети інших журналістів, які подобалися йому найдужче. Він думав: що ж їх об'єднує? Чим вони схожі? Чому ці сюжети він пам'ятає, а решту ні?

Ось тепер можеш читати!

Як гадаєш — як треба знімати сюжети, щоб люди хотіли їх переглядати? Чи зможеш здогадатися, чого саме не зробив молодий журналіст? І на яку відповідь чекав від нього досвідчений? Не читаючи далі, запиши свій варіант!

Наступного ранку молодий журналіст стояв у вестибюлі телецентру й чекав на досвідченого.

— Я знаю, знаю! — закричав він, щойно помітивши колегу. — Я здогадався! Сюжет треба знімати як кіно!

— Молодець! — Досвідчений журналіст посміхнувся і поплескав молодого по плечу. — Гайда до монтажно́ї, я тобі допоможу.

Він мав рацію. Успішні сюжети (а кепських ми й не робитимемо) потрібно знімати як кіно. І славні пости потрібно писати як кіно. Й навіть славні фотографії мають бути такими, щоб за ними вгадувалась якась історія.

Молодець, що прихотів їжі!

Вігсвяткуймо результат!

РОЗДІЛ 2 26

Ознайомитись більш детально на сайті видавництва «Моноліт Bizz»

«КІНО» Я РОБЛЮ ЧИ НЕ «КІНО»?

Справжній фільм створює не один десяток людей: сценаристи, актори, режисери, продюсери. Їхнє завдання — зробити так, щоби глядач не міг відірватися від екрана. Щоправда, іноді глядач не просто відривається, а ще й каже на додачу: «Тьху, яка нісенітниця!», та тут уже не кіно винне, а люди, які не змогли його зробити.

Жила-була славна дівчинка, вона закохалася в доброго хлопчика, й він у неї теж закохався. Батьки їхні теж були дуже добрі й дозволили дівчинці і хлопчику гуляти одне з одним. А потім дівчинка і хлопчик виросли, одружилися й народили собі славного сина і чудову доньку...

Ми всі мріємо про таке життя, та ніхто не дивитиметься такого кіно.

З нашими блогами те саме. Ми пишемо все правильно. Ми неабияк стараємося. Ми навіть інколи жартуємо. І страшенно дивуємося: чому нас не читають? Чому не лайкають?

Здогадайся самостійно, як зняти якісне кіно. Ось підказки:
— У славному кіно, якщо двоє цілуються, у них за спиною миттю виникає револьвер.
— У славному кіно, якщо двоє люблять одне одного, то опиняються на «Титаніку».
— У славному кіно, якщо людина залазить на дерево врятувати кошеня, то зразу бачить, як за вікном сусіднього будинку відбувається злочин.
Отже, без чого не буває славного кіно? Правильно, без інтриги!

ідеальні оди
глюкати не пхитиох вішдран

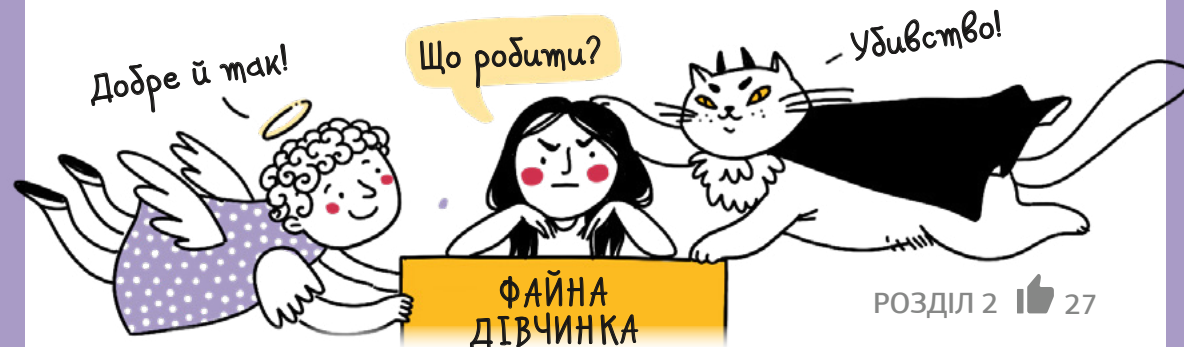
Добре й так!

Що робити?

— Удивство!

ФАЙНА
ДІВЧИНКА

РОЗДІЛ 2 27

Ознайомитись більш детально на сайті видавництва «Моноліт Bizz»

Будь-який пост, будь-який відеоблог, будь-яка світлина — це висловлювання.

Твій блог — це твоє публічне висловлювання. Коли ти читав(-ла) перший розділ, то, певно, вже подумав(-ла) про те, до кого ти звертаєшся, коли робиш новий пост. Хто твоя цільова аудиторія: сусіди, жителі твого міста, твоєї країни чи світу?

Тепер потрібно відповісти на запитання: що ти цим хочеш сказати людям? І як саме про це говоритимеш?

Узагалі-то, інтернет-блог має тільки одну смертельну небезпеку. Ти можеш помилитися з фактами: це неприємно, проте не смертельно. Ти можеш аж місяць не постити у своєму блозі жодного котика — це тривожно, але теж не смертельно. Ти можеш навіть сказати якимось: «Гостра біль» — це помітять, але тобі все одно пробачать. (В українській мові іменник «біль» чоловічого роду, тож правильно говорити «гострий біль».)

Твій блог може вбити тільки одне — нудьга. Нудьга настає там, де немає інтриги і немає драматургії.

Інтрига — це кіндер-сюрприз: ти знаєш, що на тебе чекає сюрприз, але який? Або дитяча хлопавка: ти знаєш, що зараз буде голосно, посиплеться конфетті й, може, навіть випаде маленький приз. Але як голосно і який приз? І взагалі, чи спрацює хлопавка, може, ти, смикнувши за мотузочок, просто відірвеш його, а хлопавка лишиться ціла?

Я тебе
вб'ю!

Ану ж бо спробуй!
Якщо зумієш!

НУДЬГА

Інтрига гесь там

ЗАПАМ'ЯТАЙ ЦЕ СЛОВО!
НИНІ ВИСЛОВЛЮВАННЯМ
НАЗИВАЮТЬ І ВИСТАВИ, Й КІНО,
Й КАРТИНИ, Й ПЕРФОРМАНСИ.
ЩО ЗАВГОДНО!!!

[Ознайомитись більш детально на сайті видавництва «Моноліт Bizz»](#)

🔥 ТО ЯК ЖЕ СТОВРИТИ ЦЮ ІНТРИГУ НА РІВНОМУ МІСЦІ?

ПЕРША ПОРАДА — НЕПРИЄМНА: ЗАВЧАСНО ГОТУЙ СЦЕНАРІЙ. ІЩЕ ДО ТОГО, ЯК НАПИШЕШ ПОСТ АБО ЗНІМЕШ ВІДЕО, ПОМІРКУЙ, ЯК ТИ ПОЧНЕШ І ЯК ЗАКІНЧИШ. І НЕ ТІЛЬКИ ПОМІРКУЙ, А ЗАПИШИ. І НЕ ТІЛЬКИ ЗАПИШИ, А ПРОЧИТАЙ І ВИПРАВ.

Так не буває, щоб людина написала щось, і це миттю стало шедевром. Не віриш?

Відірвися від книжки, погугли рукописи Лесі Українки, Нечуя-Левицького, Коцюбинського — будь-якого знаменитого поета чи письменника. Скільки там виправлень! А редакторська праця Пантелеймона Куліша з текстами творів Тараса Шевченка й інших тогочасних письменників варта окремої розповіді.

МОНОЛІТ BIZZ
ВАШ КЛЮЧ ДО УСПІХУ

